

عنوان مقاله:

هشداررسانی؛ ضابطه اصلی رفع مسیولیت در پیشگیری وضعی خطرناک از جرم

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش حقوق کیفری، دوره 5، شماره 18 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 46

نویسندگان:

علی صفاری - استادیار حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه شهید بهشتی

راضیه صابری - دانشجوی دکتری جزا و جرم شناسی دانشگاه بهشتی (نویسنده مسیول)

خلاصه مقاله:

در مقاله‌ی حاضر، شرط ضرورت هشداررسانی به عنوان یکی از پیش شرط‌های ضروری اتخاذ تدابیر پیشگیری وضعی بررسی می‌شود. شرط هشداررسانی تحت دو عنوان کلی مورد تبیین قرار می‌گیرد. ابتدا ضرورت هشدار دادن از منظر فقهی، حقوق بشری و جرم شناسی بررسی شده، سپس این ضرورت به همراه شرایط آن جهت دستیابی به شیوه هشدار رسانی مناسب، در نگاه افراد عادی، کارشناسان و بزه کاران مورد سنجش قرار می‌گیرد. به‌عنوان نتیجه‌ی بحث، مطرح خواهد شد که امروزه این مسیله رایج شده که شهروندان عادی تجهیزات پیشگیرانه خطرناکی را برای حفاظت از املاکشان مورد استفاده قرار می‌دهند. ضروری است دولتی که برای تمام اقدامات شهروندان اقدام به قانون‌گذاری نموده، برای تدابیر مربوط به پیشگیری وضعی نیز وارد عرصه قانون‌گذاری شود و از این طریق برای اینگونه اقدامات صورت گرفته از سوی شهروندان حد و مرزی را مشخص نماید. یکی از شروط مهم و پرکاربرد در قلمروی پیشگیری وضعی (هشدار یا اطلاع‌رسانی) به افراد است و به‌موجب این اصل هرکس قبل از اقدام به عملیات پیشگیرانه خطرناک و مهلک به سایرین هشدار دهد، معاف از مسیولیت مدنی و کیفری خواهد بود. درنهایت جمع‌بندی مطالب نیز در جهت تنظیم ماده واحدهای در مورد پیشگیری وضعی است.

کلمات کلیدی:

پیشگیری وضعی خطرناک، شیوه‌های هشداررسانی، هشداررسانی مناسب، مسیولیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/681718>

